

ПО СЪВЕТСКА ЗЕМЯ

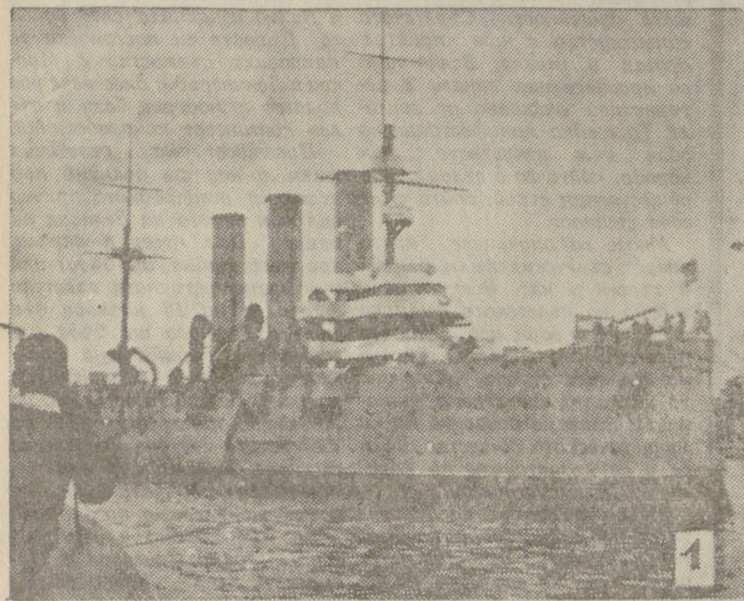
Неотдавна Горна Оряховица изпрати влак на мира и дружба до великата светска страна. С него пътуваха 200 души.

На гара Унгени първа ни посрещна величествената статуя на пионерка, високо вдигнала гълъба на мира, със сияещо лице от щастие. Докато разглеждахме гарата, не усетихме как преминаха двата часа престой. И отново на път. Навсякъде по гарите съвет-

Пътни бел жски

нинград. Две нощи и един ден нашият влак се носеше през Украинската и Белоруската съветска социалистическа република. През целия ден стоиме до прозорците и се възхищаваме.

Рано на 24 август влакът навлезе в покрайнините на града на грите революции, люлката на Великия октомври — Ленинград.

ските хора ни приветстваха мило.

В утрото на следващия ден всички с възлени очаквахме столицата на Украйна — Киев. Когато влакът навлезе в гарата, маршова музика огласише перона. Стотици киевчани ни очакваха с букети. Прозвучава „Интернационалът“, химните на СССР и Народна република България. Минутингът бе открит от заместник-председателя на Комитета за радиото и телевизията към Министърския съвет на УССР Александър Димитриевич Кетков. Очакването на влака ни донесе много приятни впечатления. Героят на социалистическия труд Генерал Михаил Михайлович Крутов. За сърдечния прием, от името на участниците във влака на мира и дружба, благодарим учителката от Горна Оряховица Здравка Пенева.

Автобусите ни очакваха и потеглихме на обиколка за запознаване с града. Киев е очарователен. Той ни плени с многобройните си исторически паметници, с комплекса от Русановския масив, в който сега живеят 70 000 новодомици, с монументалните здания на улица „Крещатник“, където човек трудно би повярвал, че преди 23 години на това място е имало само развалини — „наследство“ от фашистките окупатори.

След еднодневен престой в Киев — отново на път, към Ле-

бренните площи са оригинални произведения на изкуството, създадени от гениални архитекти и от вдъхновения труд на хиляди майстори-самоучки.

С часове би се любувал човек на Невския проспект, дълъг повече от 4 километра, на Анничковия дворец, на Адмиралтейството, на Таврическия дворец, на Смолни, на Исакиевската катедрала, на стотиците паметници на Ленин, Киров, Петър I, Пушкин, Суворов, Кутузов и много други. Навсякъде тук се чувствуваше подготовката за достойна среща на 50-годишния юбилей на Великия октомври.

На един от островите, в най-широката част на делтата, е Петропавловската крепост. Градът възниква и започва да се развива под нейната защита от 1703 година. От 1717 г. Петропавловската крепост става държавен политически затвор — най-страшната тюрма, от която не е избягвал нито един затворник. Петропавловската крепост е историко-революционен музей.

Ето ни и в Зимния дворец — последната опора на временното правителство, забележителен архитектурен паметник, строен от 1754 до 1762 г. по проекта на архитект Расселли. Той сега е централната част на Държавния ермитаж — най-големият музей на Съветския съюз, който е една жива характеристика на основните етапи в развитието на световната култура и изкуство от древни времена до XX век.

Заедно сме с нашите приятели от завод „Електросила“. Те са с нас целия следобед. Разказват ни епизоди от героичната съпротива на обсадения от фашистите оку-

патори Ленинград, като не пропускат и най-малката забележителност.

Пред нас са двама мъже и две жени, които така са се прегърнали, сякаш са се събрали след дълъг раздяла. До тях прегърнати вървят две деца. Единият мъж беше от нашата група — главният лекар на областната жп болница на гара Горна Оряховица д-р П. Калев със съпругата си. Дъщеричката им Силвия Калева, ученичка от VII клас, от няколко години си кореспондира с Ира Александровна Кривобоккова, разменят си подаръци и сега за първи път се срещат. По време на престоя ни в Ленинград двете семейства бяха неразделни.

В този град дните минават неуютно. Голямо щастие беше за нас посещението на Петропавловския дворец на Петър I. Още с прекриването на входа бяхме пленени от красотата на голямата каскада и големия дворец (снимка № 2), от многобройните статуи, от елмазените струи на фонтаните.

Но... отново сме в автобусите. Отиваме на Пискаревския гробище, да положим венец и отдадем почит на загиналите за отбраната на Ленинград повече от 600 000 мъже, жени, деца и червеноармейци. Още със слизането пред нас се откри величествен ансамбъл, построен по проект на архитектите Е. Левинсон и А. Василев. От двете страни на вратата, в два павилиона, са събрани документални материали за героичната отбрана на Ленинград.

От вратата на гробището права пътека води към центъра на паметния ансамбъл, където се възвишава фигура на скърбяща жена, олицетворение на майката Родина.

Вълнуващи бяха тук и вечерите, особено в Ленинградския дом на дружбата. Само три дни беше престоят ни в града на Ленин и трябва да се разделяме. Едва ли някой от нас ще забрави топлия братски чувства към нашия народ, които чувствуваше на всяка крачка, богатите впечатления.

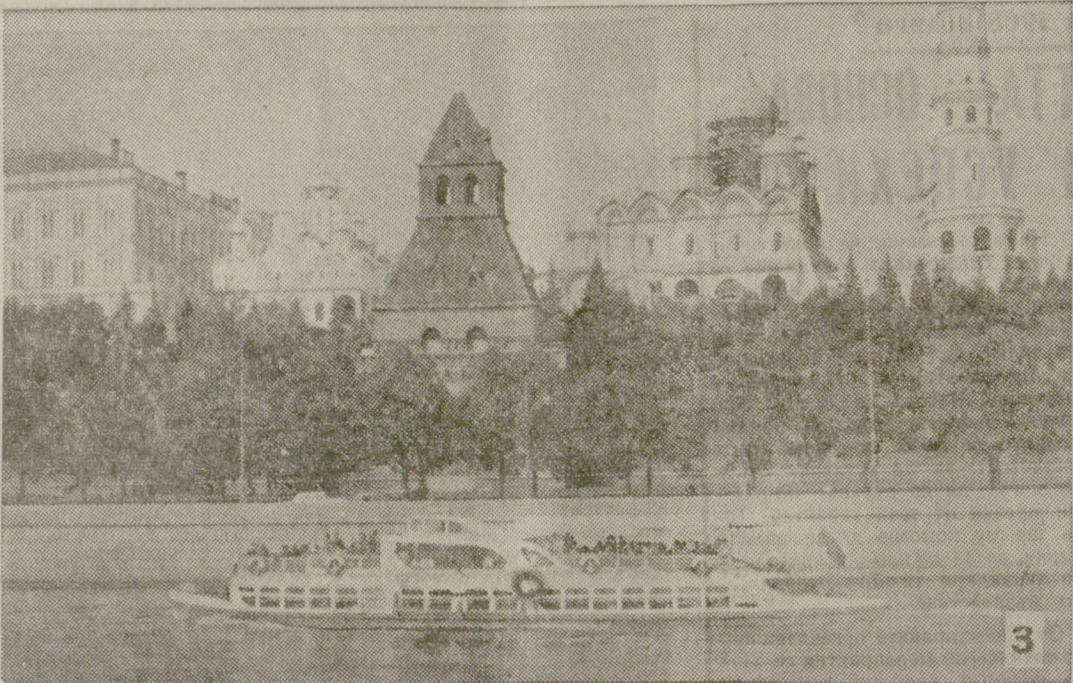
Сутринта на 28 август пристигнахме в Москва. И тук посрещаме с музика, с цветя, сърдечни приветствия. Столицата на вели-

кия Съветски съюз е величествена. Тя също кипеше в подготовка за 50-годишния юбилей. Кремъл. С благоговение се приближаваме към паметната плоча на невинния войн и полагаме венец. С еднотипно мълчание отдадохме почит на загиналите войни за отбраната на Москва. Нареждаме се в несвършващата редица пред Мавзолея на Ленин. Пред нас е най-великият човек на епохата. Трудно е да се предадат чувствата, които изпитваме в този миг. Влизаме в Кремъл. Приятното чувство и възхитата са непрекъснати гърдите ни с опова, което имаме възможност да видим, макар и само от едно докосване с поглед. (Снимка № 3)

Как за четири дни да се обхоят 875 000 дка площ, на която е разположена Москва, и да се запознаем с всички забележителности, с историята и с паметниците на изкуството? Достатъчно беше и това, което имаме възможност да видим, да се насладим от него. Третяковската галерия, Всесъюзната изложба на постиженията на народното стопанство на Съветския съюз, величественият университет на името на Ломоносов, Ленинските възвишения, от които се открива пленителна панорама към осеммилионния град, Балшой театър.

Тук е сърцето на великата страна, дивна, динамична. Само промишлеността на Москва днес произвежда 118 пъти повече продукция в сравнение с дореволюционното производство. За 50 години е създадено съвсем ново, снабдено със съвременна техника градско стопанство. Жилищния фонд в края на 1967 г. ще бъде 87 милиона и 200 хиляди кв. м, при 16 900 000 през 1912 г., а броят на квартирите е 1 600 000 при 190 000 през 1912 г. В предучилищните учреждения се възпитават над 370 000 деца, а в училищата се обучават 944 000 деца и младежи, работници. Във висшите учебни заведения учат 604 000 студенти при 34 000 до революцията.

Москва днес е една от най-благосъстоящите столици в света. Но... да се разделяме и с нея. Дойде часът за път към Родина, Иван ВАСЕВ

ДЕСЕТДНЕВКА НА ПЕДАГОГИЧЕСКАТА МИСЪЛ В ОКРЪГА

През последните години в окръга беше направено много за създаване на солидна учебно-материална база. Повиши се и педагогическото майсторство на учителите. С оглед по-нататъшната квалификация на учителите и за обобщаване на целия опит от 25. X. до 3. XI. т. г. в окръга ще се проведе Десетдневка на педагогическата мисъл.

УЧЕБНАТА ГОДИНА в окръга започна при грижливо извършена подготовка. Бодри песни заливат училищата и оживяват селищата. Започна упорита работа за решително подобряване резултатите в учебно-възпитателната дейност, за въвеждане на учителите се със задълбочени знания, които да се превърнат в убеждения.

Сега урочната работа и извънкласната дейност трябва да са на такава висота, че не само да дават знания и да обогатяват паметта, но да развиват логическото мислене, волята и чувствата на ученика и да спомогат за хармоничното развитие на младото поколение. Трябва да се създава интерес и желание у учениците да знаят, да се учат и да развиват у себе си чертите на съвременния човек — строител на комунистическото общество.

Решаването на тия проблеми зависи преди всичко от учителите, от неговата обща научна, идеологическа и методическа подготовка и от конкретната подготовка за всеки урок.

Планът на отдел „Народна просвета“ и Окръжния комитет на Съюза на учителите за подобряване квалификацията на учителите е по-разнообразен от предходните учебни години. Видно място в него заема Десетдневката на педагогическата мисъл, която се провежда на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Планът за нея бе изготвен още през месец май. Окръжната библиотека разработи и библиография по всяка тема.

Десетдневката ще се проведе под научното ръководство на Педагогическия институт при Министерството на народната просвета, Софийския университет — ка-

Георги ТОДОРОВ
началник отдел „Народна просвета“ при Окръжния народен съвет

ПРИ СЛУЖИТЕЛИТЕ НА МВР В СВИЩОВ

Вървя в коридора на милиционерския участък в Свищов. Неволно сравнявам с някогашните полицейски участъци: коридорите и мазите натъпкани с хора, оковани във вериги — „престъпници“ против негово величество царя.

Тук по стените са поставени дозвони за любимата БКП и КПСС, за дружбата ни със Съветския съюз и 50-годишнината на Октомврийската революция, в коридорите — цветя, по стълбите на втория етаж — пак цветя. Човек би помислил, че е в градина.

Дежурният милиционер Борис Аков отправя учтиво двойка, дошла да си извади паспорт. В коридора ме посрещна засмийн и учтив заместник-началникът на участъка Милет Атанасов.

— Заповядайте... Влизаме при началника подполковник Христо Почев. Заговаряме.

— Основната задача на органите на МВР е да осигурят спазването на обществената ред и опазването на социалистическата собственост... — стреми се той да обобщи многообразната работа, която се върши тука.

Недоизказал своята основна мисъл, някой позвъни по телефона.

— Кажете. Слушам... Да дойда в комитета ли? Добре... Другарят Почев е член на бюро на Градския комитет на БКП. Той участва в цялостния политически, стопански и културен живот на града.

Заместник-началникът Милет Атанасов се чувствувал някак неудобно да говори за успехите, защото това може да прозвучи като хвалба. Но от дума на дума става ясно, че работата на свищовския участък на МВР заслужава да бъде сочена за пример. Преди всичко тука бързо се реагира на сигналите за всяко нарушение.

С въестранната помощ на доброволните отряди и цялата общественост злосторниците винаги биват открити. Много са имената на активните нештатни служители и отрядници: Иван Манолов, Георги Парашкевов, Борис Драганов, Ангел Кръстев, Кирил Божанов... А това е ярко доказателство, че родила се от недрата на народа, днес Народната милиция се крепи на народното доверие и обич.

Голяма е заслугата на участъка за предотвратяване на престъпленията, за премахване условията за тяхното пораздаване: недобратата отчетност в предприятния и стопанствата, лошият подбор на материално-отговорните лица и пр. В участъка се водят специални тетрадки — за разкритите стопански престъпления и на каква стойност възлизат те, за предотвратените престъпления. Най-голяма заслуга в областта на стопанската престъпност има служителят в криминалния отдел Петър Бенковски.

С морално застрашените малолетни и непълнолетни нарушители се работи по-специално. Таква младежи и девойки се издирват, изнасят им се беседи в присъствието на родителите. През ваканцията то ва лято бе сформирована специална бригада за тях, в която взеха участие около 30 души. Те работиха в ДСП „Булгарплод“. С умение работи сред тях старши-лейтенант Кирил Дулев, завеждащ детската педагогическа стая към участъка.

Два милиционерски екипа, с отговорници Ангел Димчев и Петко Петев, денонощно

СПОМЕНИТЕ ВЪЛНУВАТ

Заговорим ли сега за участници в антифашистката борба, непременно си представяме възрастен човек, с проширени и побелели коси. Но при загваричните машини в лабораторния отдел на Бонбонената фабрика — Горна Оряховица има една млада жена — ятатката Райка Казакова. И в това няма нищо чудно. Тя е била едва 17-годишна, когато свързва през 1942 г. живота си с ятатка В. Казаков.

— Няма партизанин от Горнооряховския отряд, който да не е идвал в квартирата ни в село Горски Горен Гръмбеш — говори Райка.

В разказа й се преплитат имената на Петър Панайотов, Хр. Козлев, Стефка Хайлазова и много други. Макар и млада, тя се е справяла с много тежки задачи. Самите те крайно бедни, са правили всички възможни да подпомогнат партизаните — събирали храна от другарите, перяла, кърила дрехите им, готвела им, месела хляб.

— Няма да забравя една случка... — раздипля миналото Райка. — Една вечер през 1944 г., малко преди септември, мъжът ми доведе двама руски войници. Когато минавали немските войски през село Драга-

ново, водели със себе си много руски пленници. Той намерил начин да освободи двама от тях, макар че действувал за цялата група. За една нощ изпахме и преоблякохме горните им дрехи от зелени в сини, след това ги преправихме, за да се измени външността им... Руските войници престояли у тях до идването на Съветската армия. Със сълзи на очи те благодариха за братското гостоприемство...

Райка е родена в Съветския съюз. Майка и е рускиня, а баща й българин. Там били много техни роднини, които изпитали жестокостта на немската окупация. Дядо й зверски е изтезаван и убит от немците.

След идването на Свобода-

ОКТОМВРИ И БЪЛГАРСКАТА ЛИТЕРАТУРА

Ехото на Великата октомврийска социалистическа революция отекна по цялата планета. В България ехото на Октомври намери много по-широка основа, отколкото в която и да е друга страна. Даво много по-дълбоко отражение в идейното и естетическото формиране на нашите прогресивни творци, показа им нови пътища на творческо възхищение и изява. Историческите предпоставки за това са добре известни на всички. Още от времето на националното ни Възраждане, руската литература и руската култура винаги имаха първото място в сърцето и ума на българските поколения. Ето защо и първите семе на руската съветска литература намериха благодатна почва у нас. Под тяното непосредствено влияние се изкова творческото „кредо“ на не един от големите ни поети, белетристи и интелектуалци.

Съставителите на сборника от статии, изказвания и изследвания „Октомври и българската литература“ са си поставили задачата да дават на българския читател една значеща на поредица от мнения и мисли на културните ни и политически дейци, за отгласа на октомврийската буря върху българската литература. Те са направили своя подбор, поверявайки значително число запечатани върху хартията настроения, преживявания и спомени на хора от различни поколения, всеки от които е възприел ехото на Октомври по своя начин. Пречупил го е през призмата на своето въздействие и светосъзнание. Отразил го е по свой своеобразен начин. Трябва да признаем, че подбор на материалите в „Октомври и българската литература“ е на правен умело и с вкус. В широкия диапазон на имената на Ив. Давидов, стоят имената на нашите водещи поети и белетристи, на най-изтъкнатите ни културни и политически дейци. Благодарение на всичко това, сборникът добива характер на една много интересна и полезна хроника на влиянието на Октомври върху чувствата, ума и сърцето на нашите най-изтъкнати литературни творци.

Драган ТЕНЕВ

НОВИ КНИГИ

ГЕОРГИ КОНСТАНТИНОВ
ПЕТКО КИРОВ
СЛАВЕЦКОВ

БИБЛИОТЕКА
БЕЛЕЖИТИ БЪЛГАРИ
ИЗДАТЕЛСТВО
НА НАЦИОНАЛНИЯ СЪВЕТ
НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

БИБЛИОТЕКА
БЕЛЕЖИТИ БЪЛГАРИ
ИЗДАТЕЛСТВО
НА НАЦИОНАЛНИЯ СЪВЕТ
НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

та семейството на Райка е живяло 10 години в с. Драганово. Тя работила в тютюневата кооперация По-късно в Горна Оряховица е отново в производството — в шивачкия отдел на Промкоопината. От 4 години е работничка в Бонбонената фабрика. Тук влиза в редовете на БКП. Сега е партиен отговорник в отдела.

За своите заслуги от миналото тя никога сама не говори. Голяма част от хората във фабриката познаят Райка Казакова само като добра и дисциплинирана производственичка, добра и искрена приятелка, като добра съпруга и майка.

Ст. ГРАДИНАРОВА

Борба

ОВОЩАРСКАТА БРИГАДА В СУХИНДОЛ

Овощарската бригада на ТКЗС — Сухиндол не е голяма, в нея са включени предимно пенсионери, обаче дейността й заслужава да бъде отбелязана.

Кооператорите полагат изключително големи грижи за отглеждането на овощните култури — навреме и качествено извършват резитбата и торенето и, което е най-важно, държат за правилно провеждане на растително-защитните мероприятия. Благодарение на това дърветата са запазени от болести и неприятели.

Под ръководството на агрономката Лилияна Ненова и на бригадирката Янка Чолакова тази година бригадата постигна големи производствени успехи. Звено на Ге-

орги Анев отдавна изпълни годишния си план за общата продукция и постигна преизпълнение за 7000 лева. Кооператорите от звеното прибраха общо 600 т продукция — 300 т праскови, 100 т дини, 120 т ябълки и 80 т сено. Не остава назад и звено на градинарите със звеновод Елена Мадарова. То преизпълни плана си за общата продукция с 1000 лева. В градината работят и възрастните кооператори, 70-годишните Пена Мадарова и Дафина Мадарова.

В хубавите есенни дни кооператорите от овощарската бригада бързат да приберат последните плодове от зеленчуковата и овощната градина.

Н. Тинчев

ТУК СЕ КОВЕ НЕ САМО СТОМАНАТА

„Тук се кове не само стоманата, но и бъдещият човек!“, това е лозунгът, който грабва погледа веднага, щом се прекрачи прага на машинната база „Христо Камбуров“. Нейният сърцат и трудолюбив колектив е част от колектива на Промислените комбинати във Велико Търново. Четирите цеха се борят за спечелване на званието „Колектив за комунистически труд“.

Сред тях със своя стреми телен и плодотворен труд е ресорният отдел, който води началото си от преди десетина години. Въпреки че е започнал своята дейност само с двама работника — Ангел Алърков и Николай Христов, днес колективът задоволява нуждите и на много други окръзи. Тежък е бил отначало трудът им. Непригодна и остаряла техника, примитивна пещ, където се е закалявала стоманата. Може би нейната твърдост тогава се е преляла в сърцата и ръцете на хората, които мериха сили с нея и се стремяха да я подчиняват винаги и при всички условия. Затова по-късно по предложение на Петко Игнатов, носител на „Народен орден на труда“ — сребърен, е внедрена нафтова пещ.

Павлина МАРИНОВА

ДОХОДНА КУЛТУРА

Година наред кооператорите от Върбица полагат добри грижи за ягодищата култура. Но и тя се отплаща добре. Винаги плановите за приходите от ягодите се преизпълняват. Така беше и през тази година. От 120 дка бяха предвидени 21 000 лв., а бригадите на Георги Петров и Енчо Кударов реализираха 29 000.

Тази есен площите от ягодищата култура ще се разширят. Механизаторите Обрешко Йорданов и Христо Стоя-

нов направиха грижлива обработка на блок от 50 дка. Иранникоу го много добре, за да може да се полива. На цялата площ са внесени по 50 кг суперфосфат и по 20 кг амониева селитра. Половината от мястото е наторено и с угнил оборски тор.

Голямо внимание се отделя и на посадъчния материал, на сортовете. Разсадът е осигурен и тези дни започва засаждането му.

Д. Стефанов

ДА НЕ СЕ УНИЩОЖАВАТ ЦЕННИТЕ ДИВОРАСТЯЩИ ХРАСТИ!

През есента обикновено във всяко селище на окръга се открива пункт за събиране на шинки и други диворасти плодове. Радостно е, че хората се отзовават и само за една-две седмици този ценен плод на природата се набира в необходимото за народното ни стопанство количество. Но тук има и друга страна на въпроса. В стремежа си да наберат повече шипков плод, а и да не си бодели ръцете, много неспециални берачи изсичат главолмно събелата на шинките, а някои

на дренките, за да ги берат по-лесно.

Ако към края на кампанията за събиране на тези диворасти плодове тръгнете из полетата и горите на окръга, ще видите масово изсечени храсти. И това вече става масово явление. Ако така постъпват всички берачи, за няколко години ще бъде унищожена голяма част от тия храсти.

Време е вече и тук законът за опазването на горите да се прилага.

Ал. Бъчваров

КЛОНЪТ НА ДСП „БУЛГАРПЛОД“ ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО ПРЕД ЗИМАТА

ПЕКАРЯТ

Тук-там се поокрадваат бели нишки в косите му, по челото му са се вкопали първите бръчки, бе лежи на изминатите пътища, на едно всекидневие, настояще и бъдеще. На един близо 17-годишен живот до ринговите пейци на керамичните фабрики.

Илия Симеонов предпочита да говори повече за настоящето, отколкото за миналото. Но понякога, без да иска, говори как е започнал като пекар в малкия цех за тухли в село Дичин. А в ДКЗ „Мишия“ — Горна Оряховица като че ли е от вчера.

Осем години работи като пекар в цех № 2 на завода. И разказва бай Илия, като че ли чете всичко от книга. Виждам го как внимателно повдига с куката капсала и с малката лопатка силва величия в неясната уста на отвърстието. И колко ли пъти е адигал капсультите, колко ли пъти е изсипвал величия, за да даде живот на суровата продукция! Но той стои сега спокоен, както винаги, говори за една обикновена минала човешка история на едно трудово ежедневие.

Преди 3—4 години в ДКЗ „Мишия“ започна производството на едроразмерни тухли. Всичко беше хубаво и най-вече за строителите. Но на другата страна стоеше трудното. При изпичането на новата продукция се получаваше голям брак. Винаги се прехвърляше от човек на човек и се изсипваше с цялата си тежест върху пекарите.

Работниците започнаха да гледат на тях с недоверие. Редците на продукцията им подсъзнаваха, че са им изядоли хляба и как во ли още не. Сяк и хващаше Илия Симеонов. Търсеше начин за по-добро нареждане на продукцията в пещта. Мечтае х за трудности, които на преобладава, ето ти тебе такива, справи се, си думаш — споделя той. И сполучи. Едва ли не това бе най-хубавият ден в труда му. Не беше направил кой знае какво, но най-важното спаси честта на хората си. Ето, това му беше наградата. Починът на Илия Симеонов веднага се внедри и в останалите цехове на завода.

Занаятът е хубаво нещо, ако обичаш добре професията си. Илия Симеонов предаде своя опит и своята обща към пекарството на няколко младежи-пекари. Днес Любен Йовчев, Симеон Кръстев, Георги Трифонов и Силви Методиев са на ръководни длъжности в завода. Те винаги си спомнят за хубавите дни, прекарани заедно със своя учител. Пак под ръководството на комуниста Илия Симеонов бяха образувана бригада, която днес са биваги за комунистически труд, а той е техен партнен отговорник.

Уважавам и работам човек е бай Илия. За септември при план 870 000 изпече 1 100 000. Затова не случайно е носител на „Народен орден на труда“ — бронзов.

Това не е толкова важно. Важното е, че има хора като него, които мислят за другарите си и завода. Главното е, достойно да заемаш мястото, което ти е отредено.

Ангел ГЕЦОВ
скица: авторът

Иван ПОПОВ
началник на ДСП „Булгарплод“ — клон В. Търново

НУЖНИ СА ТЕХНИКА И КВАЛИФИЦИРАНИ СТРОИТЕЛИ

Полски Тръмбеш изгражда градския си облик. Строителството през тази година и програмата за следващата показват стремеж да се подобри бит на населението в района, да се разширят съществуващи предприятия и да се изградят нови. През 1967 година в района на Полскоотръмбешкия съвет са извършва строителство на стойност 696 000 лева. Завършването и пускането в експлоатация на строящите се обекти ще даде възможност на строителите през следващата година да концентрират силите си в новото строителство, което ще надхвърли 1 000 000 лева.

Обаче работата на Строителната организация на СП „Комунални услуги“ и на ДСП „Пътни строежи“ основателно тревожи. С изключение на Бензиносаницата и на склада за тютюн, строителните работи на всички останали обекти сериозно изостават. Строителната организация изпълни плана си едва 82,8 на сто, като от предвидените за осемте месеца 206 000 лева са усвоени само 170 600 лева. Почти същата, дори и по-лоша, е работата и на другите предприятия. А до края на годината трябва да се построи инструментален цех — разширение на ДМЗ „Първи май“, да се довърши строежът на сивоза, да се отлеят два водома и още много други обекти. Изоставането трудно ще бъде преодоляно.

Наред със строителните, изостават и довършителните работи, монтажни, канализационни, елмонтажът на детския дом в Полски Тръмбеш и Раданово, на помпената станция и електрическата подстанция. Липсата на координация между строители и монтажници се оказва сериозен недостатък на строителството в Полски Тръмбеш, който се отразява не само върху срока на довършване, но и върху качеството на довършителните работи. Особено силно той се проявява в работата на „Комунални услуги“ — обектите се предават със закъснение най-малко една година, пада мизиката, прокатват при първия дъжд.

Причините, които спъват работата, са почти едни и същи за трите предприятия — слаба механизация на строителните работи, липса на квалифицирани и достатъчно строителни кадри. Причина са и закъснените планове за строителството на някои обекти — разши-

рението на ДМЗ, късното инвестиране на обектите.

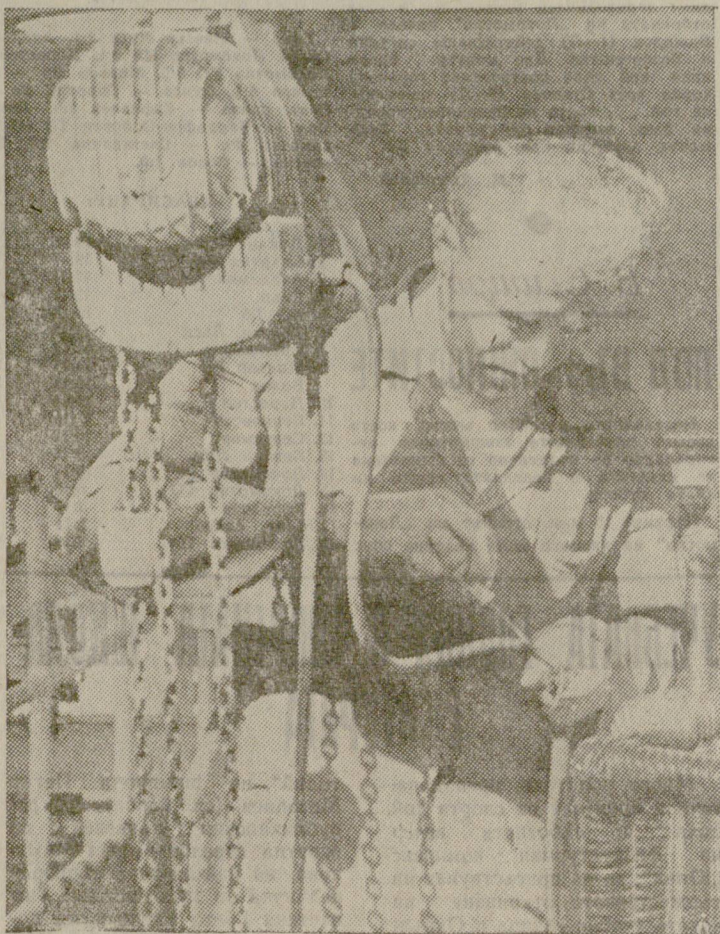
Тази година Строителният в Горна Оряховица проявя по-вече грижи и внимание към строителството в Полски Тръмбеш — организиран бе арматурен двор, строителите разполагат с повече кофражен инвентар и други строителни материали. За доизграждането на сивоза сега е монтирана инсталация за пълзящ кофраж. 80 на сто от изкопните работи по водоснабдяването се извършва с помощта на машини. И все пак това се оказва недостатъчно. Липсата на бетонов възел, на достатъчно самосвали и друга техника ще се окаже решаваща за завършването на много обекти (прокарването на пътна варианта край новия мост в Раданово се забавя поради липсата на багер). Само високопроизводителното индустриално строителство и двусменната работа ще осигурят изпълнението на голямото строителство, което се предвижда през 1968 година.

До края на годината някои обекти с големи усилия ще бъдат завършени, други ще останат за довършване през зимата, но изводите от тагодишно строителство са категорични — без техника и подбавяне на организацията на труда, без да се осигурят достатъчно висококвалифицирани строителни работници, в Полски Тръмбеш бавно ще се строи.

Най-важната, първостепенна задача на Строителната организация и на ГНС ще бъде в следващите няколко месеца да привлечат младежи за двугодишната строителна школа (най-малко 50 души) и да привлече незаангажираните хора в строителството. Но за да се развита на успех при набирането на работници, за тези хора трябва да се помисли повече, да се проявят по-големи грижи за битовите им устрояване. Сега-засега строителите от Полски Тръмбеш нямат елементарни битови удобства — стол, обешките, а на обектите дори няма къде да седнат да се нахранят.

Неотдавна сесията на изпълкома на ГНС съвместно с представители на Строителната организация обсъди състоянието на строителството и причините за изоставането му. На безявни бяха мерки за отстраняването им не само до края на годината, а и за подобряване на работата през 1968.

Николина ЯМБОЛЧЕВА

Във втори цех на електротелферния завод „Янтра“ — Горна Оряховица току-що е завършило изпълнението на поредния телфер „Годен!“ — ще подвижне електросервът Стойчо Димитров, когато след секунди го спусне надолу. Доволен, че и тази проба е сполучлива.

Св.: Н. РУСЕВ

ВЯРАТА БЕШЕ ПОВЕЧЕ

В началото тоудностите бяха много за колектива на ДИП „Училищна мебел и пособия“ — Елена. Както всяко начало. . . При оксигенистите беше най-трудно. През зимата на 1965 г., когато всъщност се е отделило предприятето, те са работили на открито. Сутрин, преди да се започне работата, всичко е затрупано от сняг. Хората разчистват и работят. Ватехните стари, галошите пробити. . .

Трябвало е твърдост, трябвало е нечовешка упоритост, за да успеят пионерите на предприятето да го изведат на по-високо стъпало. И настъпват по-добри дни. Оксигенистите са вече под покрив. Наистина временен, но, . . . все пак покрив. Цех № 1 е завършен и е пуснат в експлоатация. Работниците сами пренасят и настаняват машините. Разширени е и цех № 2. Във всички участъци се подобряват условията за работа. Сега вече може да се започне истинско социалистичес-

ко съревнование. И хората вече работят така, както се работи, за да се защити честта и името на млад колектив, на ново предприятие. Трудности пак се срещат. Нередовно снабдяване, неравномерна напеленост в производствената програма. . . Работите в сущията изостават. Монтанжниците работят бавно, неорганизирано, безпланово.

Въпреки всичко колективът на всяка цена ще претвори в дело даденото обещание — в чест на 50-годишния юбилей на Великия октомври да изпълни годишния си план. Нищо че сега се изпраща материалът за изсичане чак във Велико Търново и Сливен. Ще се преодолее и това.

Оказа се, че трудностите не са само в началото. Наред с това може би има и малко умора от тях, но вярата в собствените сили е повече и тя води хората към големите и хубави трудови дела!

Г. Гърдев

ПО НЯКОИ ОСНОВНИ НЕДОСТАТЪЦИ В ОРГАНИЗАЦИЯТА И ЗАПЛАЩАНЕТО НА ТРУДА В ТКЗС

Недостатъци при заплащането на чиста продукция

(Продължение от бр. 124)

Вторият въпрос, който също така не е решен напълно, е доколко заплащането на труда на кооператорите, поставено на принцип на вътрешно-стопанската сметка, осигурява висока материална заинтересованост. На каквато и форма на заплащане да е поставено кооперативното стопанство, обвързано с крайните производствени резултати, от важно значение е реалното планиране на средните добиви, материалните и трудовите разходи и реализацията на продукцията. Много кооперативни стопанства вече години наред работят с нормативи — материални и трудови, за всяка отделна култура, с което се постига и реалност в планирането. Безспорно това доведе и до по-вярното установяване на плановата чиста продукция и чистия доход. И въпреки всичко това, за

плащането, поставено в зависимост от реализираната чиста продукция и чист доход, не винаги отразява онова, което би трябвало да получава кооператорите. Става така, че дадена производствена единица, поставена на заплащане на чиста продукция, въпреки че следващата година е планирала по-висока обща и чиста продукция и въпреки нейното преизпълнение, при същия състав на хората, действителното заплащане вместо да се увеличи, се намалява спрямо изтеклата година. На какво се дължи това? Защо производствената единица, след като е постигнала по-високо производство и по-висока чиста продукция, търпи намаляване на допълнителното възнаграждение? Къде трябва да се търси причината за тия отрицателни явления при тази форма на заплащане. Прието е при заплащането на чиста продукция размерът на

справно чистата продукция. През следващата година, при изготвяне на производствени едниции, се планира по-високо производство, а оттам и по-висока обща и чиста продукция. Дока те задания се дава ръст на общата и чистата продукция, не същия ръст се планира и ФРЗ. Така че с увеличаването на чиста продукция през следващата година, плановият процент на ФРЗ не расте, а се намалява. Това идва от обстоятелството, че чистата продукция, като делител при установяване процента на ФРЗ расте много по-бързо от размера на ФРЗ, в резултат на което идва и по-ниският му процент.

Следователно плановият ФРЗ не може да расте пропорционално с ръста на общата и чистата продукция, неговият норматив се установява от планирания и необходим труд, отразен в технологическите карти в норми и разцен

ки в зависимост от категорията труд. Ето защо при всяка следваща година, при висок план на чистата продукция, която е и база за определяне на процента на ФРЗ, той не расте. Това важи, когато производствената единица дава ежегоден ръст на плановата обща и чиста продукция. От така установената зависимост допълнителното заплащане, въпре-

VIII тракторно-полевна бригада — 1964 година						
	Общо произв.	Чиста прод.	Ф Р З	%	получа се за труд	на Ф Р З
План	274 563	146 368	111 867	76,4	—	—
Изпълнение	290 408	202 976 (нач.)	108 243	—	155 074	143
Същата бригада	336 087	241 181	106 009	43,95	—	—
План	420 345	294 121 (нач.)	103 837	—	129 266	124,7
Изпълнение	75 202	57 954	50 185	86,5	—	—
План	94 286	64 953 (нач.)	46 423	—	56 169	121
Изпълнение	91 407	78 570	48 809	62,1	—	—
Същата бригада за 1966 година	87 797	72 836 (нач.)	41 469	—	45 228	109

От примера се вижда, че е пла получат през 1964 г. срещу всеки 100 лв. реализирана чиста продукция по 76,4 лв., а през 1966 г. —

по 43,95 лева. Намаляване процентът на ФРЗ през 1966 г. идва от това, че плановата чиста продукция спрямо 1964 г. е увеличена с 95 820 лв. или със 165,2 на сто, която чиста продукция като делител е по-голяма от тази през 1964 г. и то при намаляване на ФРЗ с 5858 лева. Установяване то на процента на ФРЗ през 1964

ФРЗ — $111\,867 \times 100 = 76,4\%$
чиста прод. 146 368
ФРЗ през 1966 г.
ФРЗ — $106\,009 \times 100 \text{ лв.} = 43,95\%$
чиста прод. 241 181

Това особено важи при случаи, когато производствената единица дава ежегоден ръст на плановата обща и чиста продукция. В зависимост от тези проценти се установява полагащото се основно заплащане в зависимост от реализираната чиста продукция. Кооператорите от бригадата през 1964 г. са реализирали чиста продукция за 202 976 лв., в резултат на което са получили за труда си 155 074 лв., или срещу всеки 100 лв. работени им се заплаща 143 лв. Това високо заплащане, въпреки по-малкия размер на чистата продукция, реализирана спрямо 1966 г., идва от високия процент на ФРЗ. Въпреки по-високото изпълнение през 1966 г. на общата

продукция със 130 000 лв. и на чистата продукция — с 95 820 лв. кооператорите са получили, независимо еднаквия числен състав, основно заплащане — 128 825 лв. или в по-малко с 26 249 лева. На всеки 100 лв. работени им е заплатено по 124,7 лв. Също такива изводи ни дава и четвърта зеленчукова бригада.

В заключение на това — произв

водствената единица, за да запази през текущата година процента на допълнителното заплащане от изтеклата година и по-висок такъв, ще трябва да реализира най-малко същия и по-висок процент чиста продукция. Ако това не се спазва, при всички случаи, независимо, че обемът на общата и чистата продукция са по-големи, от тези получени от предшестваща, но не давали чиста продукция най-малко същото процентно изпълнение спрямо изтеклата година, процентът на допълнителното възнаграждение на ФРЗ ще бъде по-малък.

Александър РАХНЕВ

(Следва)

ВЕЯТ СЕ ЗНАМЕНАТА НА ТРЕТАТА РЕПУБЛИКАНСКА СПАРТАКИАДА

ОТНОВО НА МАСОВ СТАРТ!

Отшумяха напрегнатите спортни битки, масовите стартове на втория етап от Третата републиканска спартакиада, посветена на 25-годишнината от социалистическата революция в България. И докато сега по спортните терени в столицата догарят последните искри на финалната борба на сборните окръжни отбори — заключителна фаза на втория етап, в цялата страна октомврийските спортни дни възвестиха началото на третия, заключителен етап на Спартакиадата.

Отново на старт! Старт, който съвпада с обявяването на полувекония юбилей на Октомври спортни дни, старт, който ще ни отпрати към онези летни дни на 1969 година, когато в Ловеч, Варна и София във финален преглед ще встъпят представителните отбори на учащата се, работническата

Борба Спорт • Спорт

Нашите отбори в „Б“ РФГ

Във Велико

Търново

МИНИМАЛНА ПОБЕДА НА „ЕТЪР“

и селската младеж. Към 13 юли 1969 година, когато отново ще се срещнат сборните окръжни отбори, най-добрите състезатели на физкультурните дружества, за да се излъчат новите шампиони, за достоен завършек на тази крупна проява на на-

шето физкультурно движение.

Стартът е даден. Неговата рожденина дата е 1 октомври 1967 година. До началото на октомври следващата година ще се състоят многобройни състезания във физкультурни те колективи и дружества и етапът ще завърши с окръжни спартакиади. От есента на 1968 година състезанията в колективите, дружествата и окръзите ще се повтарят, за да се излъчат финалистите на 1969 г.

Физкультурниците и спортистите от нашия окръг имат богати традиции в масовата работа. Неведнъж те са се нареджали на челните места в страната. Нека и в третия, заключителен етап на Спартакиадата нашите стартове бъдат още по-масови, а битката ни за високо спортно майсторство още по-плодоносна!

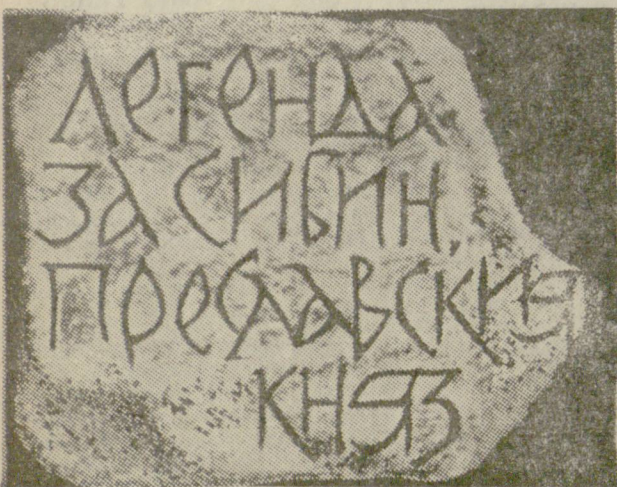
Той започна в съботния следобед. В подножието на древния Царевец, където призиво прозвучаха бодри физкультурни маршове, където отекнаха стъпките на хиляди и петстотин млади поточици на безстрашни войни, бранители на древния Търновоград.

На представителния градски стадион физкультурниците и спортистите бяха приветствувани от секретаря на Градския комитет на Партията Николай Цонев, председател на Градския организационен комитет по Спартакиадата. Той направи равностойна на изминалия втори етап, изказа благодарност на тези, които работиха най-добре, за да заемат челни места сред общо 19 928 велико търновчани, вписали имената си като участници в Спартакиадата.

Много са местните организационни комитети, които работиха упорито, за да се създаде постоянно раздвижване в колективите, да се създадат навички, спортни традиции. Сред тях се открояват мавриковските комитети при ДИП „В. Кола ров“, Окръжно управление на МВР, ТПК „Масив“, Хигиенния институт, Военното окръжие, училището по радиотехника, Първа гимназия, Икономически техникум и др.

Белег за пораснало спортно майсторство е спечеленото първо място от „Етър“ в проведените окръжни прегледи на ученическия спорт. Сред етърци бяха излъчени общо 43 първооредници, двама майстори и двама кандидати-майстори на спорта. В заключителния етап на Спартакиадата състезателката по гимнастика Стоянка Недякова стана майстор на спорта, а съвсем наскоро Иван Павлов извоюва званието балкански шампион на хвърляне копие. На финала по свободна борба юношата Петър Методиев стана републикански шам

ЕМИЛИЯН СТАНЕВ

РОМАН
26.

Писъкът на Каломела от колибата го смути и в тоя миг се видя повален на земята. Тълпата го затисна с дива викове и князът усети, че връзват ръцете му. Тогава го гласа на своя роб, който заповядваше да вържат и Каломела и да запалят колибата.

Еретиците го изправиха и князът видя възбудената, тържествувача тълпа, въоръжена с брадви, коси и криваци — боса, дрипава и воняща, горящите от омраза и любопитство очи, чу кръсците на жените пред колибата и стонувате на Каломела. Жените я дърпаха за косите, а през това време някой убиваше жребца и животното мъчително цвилеше.

Тихик нареди жените да поведат Каломела, а мъжете — княза. Поведоха ги из гората, като ги телеха с краищата на въжетата. Някой изхвърля да не се докосват до дяволската

им плът и всички зашепнаха: „Отче наш!“. Окръжен, опасан с въжега и тласкан на разни страни, князът не се съпротивляваше. Тълпата стремително газеше храстите и го обиспаваше с хули. Шибяха го по врата, някои посмели се опитваха да проверят дали под косата му не се крият рота, трети настояваха да го върнат в колибата и там да го изгорят жив. Колибата гореше, сухите пръти и папрат пращяха, отраженията на пламъците трептено догонваха и ближеха лицата, дрехите и дърветата.

Тихик извика на мъжете да спрат пред един млад дъб. Тук развързаха ръцете на княза и го съблякоха. Когато свалиха пояс му, нещо падна в подрастите на дъба и Сибиан се досети, че това е ножът с който си служеше при ядене.

— Вижте колко е черна дяволската плът! — възкликнаха еретиците.

Князът изпъгна мускулите на тялото си и мъчлеше, защото бе разбрал за кого го вземат те. Привързаха го гол в дъба и тогава Тихик заповяда всеки мислено да чете „Благодатта“.

— Не ни е позволено да убиваме невъоръжени врагове. ноти слуга на Нечестивия, си извергнат от закон и божи по-вели. Дяволът погали господарското ти честолюбие и събуди беса му, та той бас никога да

на Карагюрров бе отбит от Ванчев, Писев (7-1) спечели несъмнено — 1:2. Това е и крайният резултат.

В Силистра

РАВНОСТОЙНА ИГРА

Още в началото на срещата между „Доростол“ — Силистра и „Локомотив“ — Горна Оряховица пролича желанието и на двата отбора на всяка цена да прибавят по две точки към активна си. Това направи играта равностойна през цялото първо полуувреме. Домакните постоянно атакуваха, но винаги срещаша сигурната отбрана на гостите. Общо за цялата първа част можем да кажем, че играта беше бърза и красива, но... безрезултатна.

След почивката силистренци обсадиха вратата на горнооряховци, установиха териториален пресес, но и сега отбраната на „Локомотив“ начело с Божилов (1-1) действуваше сигурно и безпогрешно. Две минути преди края при една контраатака горнооряховци чрез Станчев (7-1) постигнаха гол... който по непонятни причини беше отменен от съдията. Така мачът завърши при резултат 0:0.

М. Емилропов

В Свищов

ПОД ВЪЗ. ОЖНОСТИТЕ

Незавидното последно място, което заемат плевенските локомотивци не оправдаващо бе подценено от свищовските студенти в неделната среща на двата отбора.

Първите 15 мин. отборът на „Локомотив“ на няколко пъти създаде опас

УЧЕБНАТА ГОДИНА В СПОРТНАТА ШКОЛА Е ОТКРИТА

Много родители, преподаватели и приятели на спорта дойдоха в съботната вечер на физкультурния комплекс „Юнак“, за да присъствуват на тържественото откриване на новата учебна година в Окръжната спортна школа. Директорът на школата майсторът на спорта Димитър Бочев приветствува школниците и гостите. Той направи кратък отчет на постигнатите успехи през изминалата учебна година в това оживено спортно средище, коващица на спортно-състезателни кадри.

За 13 път бие „школският звънец“. Зад нас са вече дванадесет учебни години. В почетната книга на школата са вписани имената на десетки изтъкнати представители на българския спорт, направили първите си стъпки във Велико Търново. Само през току-що отминалата учебна година възпитаниците на спортната школа са вписали в своя актив многобройни призови места в окръжни и републикански състезания. Гордост за всички са тридесетте и четири състезатели, заели до VI място в страната по различните видове спорт. Покрити са I майсторска и 2 кандидат-майсторски норми, 25 първи разреда, 70 втори и 120 трети.

Сред 700-те школници се открояват имената на м. с. Стоянка Недякова, студентка от ВПИ „Братя Кирил и Ме-

ност през вратата на Беров (1-1). По без резултат. В 15-та мин. при една бърза атака от дясно Матов (7-1) се отскубна и откри — 1:0. До края на полуувремето играта се водеше в центъра и нападателите на „Академик“ се съутяха в плътната защита на гостите.

От началото на второто полуувреме домакните взеха инициативата и 25 минути демонстрираха хубав футбол. В 59-та мин., след разбъркване пред вратата на „Локомотив“, Разсолков (10-1) покачи с глава на 2:0.

Единственият гол на гостите отбеляза Димитров (10-1).

В. Павлов

СЕВЕРНА „Б“ РФГ

РЕЗУЛТАТИ:

Етър — Левски Ляск 2:1, Академик Св — Локомотив Пл 2:1, Доростол — Локомотив ГО 0:0, Миньор Вр — Септември 0:1, Дунав — Спартак Вн 2:1, Септ. слава — Кърпачев 2:0, Левски Лом — Чарафонов-Орловец 1:1, Локомотив Рс — Светкавица 2:0, Бенковски — Волос 1:0.

КЛАСИРАНЕ:

1. Дунав	25: 6	17
2. Спартак Вн	19: 7	16
3. Академик Св	17:11	12
4. Етър	13:11	12
5. ЧО Гб	16:13	11
6. Левски Ляск	11:10	10
7. Светкавица	11:11	10
8. Миньор Вр	13:14	10
9. Волос	10:11	10
10. Доростол	11:14	10
11. Бенковски	17:16	9
12. Септември	10:12	9
13. Левски Лом	8:12	9
14. Локомотив Рс	13:18	9
15. Локомотив ГО	6:10	8
16. Кърпачев	8:17	8
17. Септ. слава	6:11	7
18. Локомотив Пл	9:19	3

ПРАЗНИК В АСЕНОВО

(Продължение от I стр.)

разстоянието. Посрещнаха ни сърдечно и заедно с няколко други кола се отправиха за местността Дядо Стоянова нива. Тук ентусиазираните ловци и туристи, жителите на селото, само за пет месеца построиха кокетна хижа (снимката на I стр.). Скътана на хубаво място в горския букач, идеално обзаведена, тя буди удивлението на посетителите.

Свечерява се. Горският хлад на кара дори и най-смелите, насядайки покрай толемия огън, да се облекат. Неуморим бے полковник Атанас Димов, който със своя „ненавист“ ески готвеният приготвялаше чудна рибена чорба. Наистина от вкусен дажаките!

Започнаха песните, радостта и веселението не стихаха край буйните огниве. А рано сутринта всички обзаведоха. На групи, на групи ловците посеща в различни посоки. Не след дълго горският мир се наруши от изстрели. Последваха други, трети. Започна ловуването. Час-два след това бай Иван Момчев и Петко Йотев се връщаха, видимо доволни, весели, „напоявани“ лови си на хрисимия Марко. Доволен е и младият ловец Димитър Драганов (на снимката), защото започна на ловната си биография с успех.

Един по един се завързват членовете на ловната дружина, всеки ухвръкнал по зорак.

Настъпна момент и милото тържество за официално откриване на ловно-туристическата хижа започна. На празнично украсената веранда заеха места членовете на ЦК

и първи секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов, председател на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тузаров, от Централния съвет на Ловно-рибарския съюз др. Апо-столов и др.

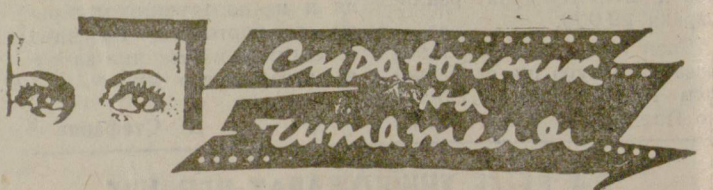
Кратка литературна програма изнесоха самоделици от селото, след което председателят на ловната дружина Николай Димитров прочете кратък доклад. Думата за приветствие бе дадена на др. Йордан Костов, който с топла думи изрази благодарност към всички, взели участие в изграждането на красивия дом за почивка и то за съвсем кратък срок. Като говори за успехите на нашата страна, която под знамето на Октомври и безкористната помощ на братски Свевски съюз върви към нови и нови успехи, той подчерта, че новата придобинка за трудещите се от Асеново в близките години ще се разшири, като тук ще стане един път за отпих на всички и особено за подрастващото поколение.

Приветствие бе поднесено и от името на Ловно-рибарския съюз. Прочетена бе и телеграма от името на съюза, с която се честити новата придобинка, след което на промените в изграждането на хижата бяха раздадени награди. Един по един бяха приети хижата да носи името на бившия партизанин Йордан Петров Голев.

— Да ви е честит новият дом! — каза др. Костов, превръщайки триколовната лента, като обяви откриването на ловната хижа край Асеново.

Тържеството продължи до късно вечерта.

Николай КАЧАКОВ

ТЕЛЕВИЗИЯ

СРЯДА — 18. X.

15.25 — Интервю: — футбол: „Рапида“ (Букурещ) — „Тракия“ (Пловдив); 17.15 — Новини; 17.25 — „Горски дъжд“ — филм; 18.10 — „Магарето“ — филм; 18.30 — „Синята шапчица“ — пиеса за деца; 19.00 — Курс по английски език — втори урок; 19.30 — „Метастаз“ — предаване за Г. С. Раковски по случай 100 години от смъртта му; 19.45 — Реклами; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — Политически коментар; 20.30 — „Трета патетична“ — съветски филм, първа серия; 21.40 — Именити

ЧЕТВЪРТЪК — 19. X.

18.00 — Новини; 18.10 — Курс по руски език; 18.40 — „За вас, жени“; 19.10 — „Семена в браздите“ с концертна програма; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — „Трета патетична“ — съветски филм, втора серия; 22.00 — Преди 23 години — спомени на Гаврил Павлович, съветски офицер, възляз с първите съветски войски в София; 22.15 — Интервю: „Откриване на IV международен фестивал на джазовата музика — Прага-67“; 22.50 — Новини.

25.

СЕЛИЩЕТО БЯХА ОСТАНАЛИ

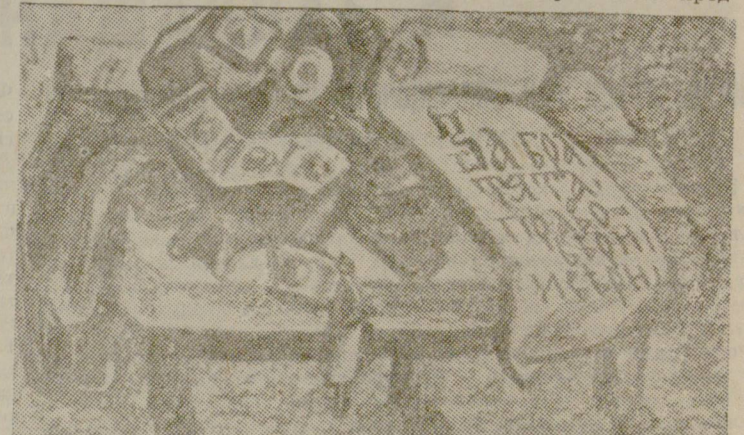
Амо децата и немощите старци. Кучетата посрещнаха с радостен лай стопаните им, децата усмихваха плача си, добитъкът мучеше.

Пред молитвената сграда Тихик заповяда да пазят тишина и никой да не влиза в покоището на Съвършения. То беше затъмнено и Тихик помисли, че апостолът си е легнал. Почука на вратата и като не получи отговор, блъсна я и тя се отвори. Вътре нямаше никого. Върху грубата маса бяха пръснати мастила, бои и орлови пера. Тихик цракна с огниво и запали една восъчна свещ. Когато светлината обхвана покоището, разбра, че Съвършеният беше напуснал еклезията. На масата лежеше поясът от медни плочки, покривалото и пръстенът. До тях бяха разстлан пергамент от заешка кожа, прясно изписан. Тихик се надвеси над него и прочете: „За братята съвършени и верни...“ Тогава излезе вън и повели всички да се прибере в дома си, да не го напуца и през цялата нощ стражи да обикалят селището.

— Утре ще се съберем отново да решим как да постигнем със Съвършения. Сега си вървете, припомнете си християнските задължения и изгонете от душите си сляката на Рогатия — каза той.

Тълпата си разотиде, все още възбудена, погълната от това

е бил князът. Така се озоваха в земяните и в кирпичните къщурки и там най-съвестно изпълниха молитвените си задължения, като се будеха през нощта. Понеже не бяха много сигурни, че са извършили добро дело, искрено се молеха и се бореха с натрапливите пред-

което сега ставаше с възрастите в гората. Някои се смееха, други бяха замислени и съредоточени, трети говореха неспирно. Жените се утешаваха, че красота на голата Каломела е дяволско дело и не е нито свойствена, нито желана от някоя християнка. Завистта и омразата обаче гаснеха, защото хубавицата след два дни щеше да се превърне в храна на звездите и те разпитваха каква

стави за голия княз и за голата хубавица. Когато на поляната не остана нито един еретици, Тихик седна пред масата и се наведе над черния гайтан върху пергамент. После влачещи дебелите си, като мърдаше устни и срочише, започна да разчита писмото на апостола. Ето какво бе написан той.

(Следва)